

๕๗๘-๑๙๘๙
ร ๒๑๗๗
๕ ๓

๗๐๗๕๖
๗/๘/๘๖.

การศึกษาค้นคว้าการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต
ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๗ ก.พ. ๒๕๒๒

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๖๖ โทร ๓๑๒๑๖๗๕ ๓๑๑๕๐๕๘
ปริญญานิพนธ์

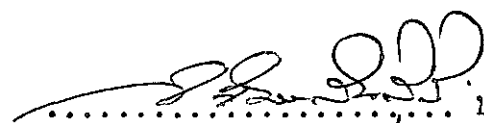
ของ

ธีระ นทีวุฒิกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน ๒๕๒๑

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... ประธาน
.....
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.วิจิตร สีนสิริ ประธานกรรมการ และอาจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ กรรมการ
ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นที่ให้ความแนะนำ คิชม มาตลอดตั้งแต่เริ่มทำปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้ โดยเฉพาะ คุณประภาศรี สุฉันทบุตร คุณสุวรรณี ศรีคุณ คุณสมสวาท เจริญฤทธิ์
และคุณยุพา บุษระ และขอขอบคุณ คุณพรเทพ วิริยะพันธุ์ คุณปรีชา ขำเพชร ที่ช่วยเหลือ
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ คุณขวัญตา เองฉวน คุณเนิน อาษาพันธ์ ที่ได้
ช่วยแนะนำการเขียนบทคัดย่อฉบับภาษาอังกฤษ

ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับคุณสุคนธ์ ไชยกุล ที่ได้ให้ทุนและกำลังใจในการทำ
ปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ตลอดมา

ธีระ นทีวุฒิกุล

16 สิงหาคม 2521

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	✧ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 4
	✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 4
	✧ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า 4
	✧ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5
	คานิยามศัพท์เฉพาะ 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8
	ผลงานวิจัยในประเทศไทย 9
	ผลงานวิจัยในต่างประเทศ 13
3	✓ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 18
	✧ กลุ่มตัวอย่าง 18
	✓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 19
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 20
	✓ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ 21
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 23
	ผลการจัดกิจกรรมนิสิตของทางมหาวิทยาลัยและความต้องการ เขา
	รวมกิจกรรมนิสิตของกลุ่มตัวอย่าง 23
	ผลความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามเพศของนิสิต 25
	ผลความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง
	การ เรียน 27

	ผลความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา	29
	ผลความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามอายุ	31
	ผลความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามภูมิสำเนา	33
	ผลความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามรายได้ของ ครอบครัว	35
5	สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	39
	ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	39
	กลุ่มตัวอย่าง	39
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	39
	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	อภิปรายผล	43
	ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมนิสิต	46
	ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคนควาต่อไป	47
	บรรณานุกรม	48
	ภาคผนวก	52
	ภาคผนวก ก.	53
	ภาคผนวก ข.	55

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ซึ่งแบ่งตามกลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์	18
2	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับของการจัดกิจกรรมนิติตและความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	24
3	แสดงการ เปรียบเทียบอันดับการจัดกิจกรรมนิติต และอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	25
4	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตชายและนิสิตหญิง	26
5	แสดงการ เปรียบเทียบอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตชายและนิสิตหญิง	27
6	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	28
7	แสดงการ เปรียบเทียบอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	29
8	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์	30
9	แสดงการ เปรียบเทียบอันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์	31
10	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับของความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป กับนิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี	32
11	แสดงการ เปรียบเทียบความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิติตของนิสิตกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปกับกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี	33

12	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร	34
13	แสดงการเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร	35
14	แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตกลุ่ม ที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป กลุ่มที่มีรายได้ ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มที่มีรายได้ ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน	36
15	แสดงการเปรียบเทียบอันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิต กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป กลุ่มที่มีรายได้ ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มที่มีรายได้ ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน	37

บทนำ

ตามประวัติการจักการอุดมศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแรกขึ้น รัฐมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิต นักวิชาชีพชั้นสูงเพื่อไปรับราชการ (รอง ศยามานนท์, 2509 : 2) ดังจะเห็นได้จาก วัตถุประสงค์ของการสถาปนามหาวิทยาลัยแห่งแรก คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มุ่งผลิต บัณฑิตไปรับราชการ โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่มีความต้องการเร่งด่วนในการพัฒนาประเทศ สมัยนั้น พอมาถึงปัจจุบันแม้การศึกษาในมหาวิทยาลัยจะขยายตัวกว้างขวางขึ้น แต่การผลิต นักวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศก็ยังคงเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญอยู่ กล่าวคือ มหาวิทยาลัยยังคงเน้นการศึกษาเพื่อการพัฒนากำลังคน (Manpower) ออกจะ ละเลยการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นคน (Manhood) อยู่มาก (วิจิตร ศรีสุวาน, 2518 : 11 - 12)

ขณะนั้นมหาวิทยาลัยควรจะวางจุดมุ่งหมายที่ผสมผสานการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ และความสามารถทางปัญญาของบุคคลควบคู่กันไปกับการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถ ในการประกอบอาชีพ และมีบุคลิกภาพเหมาะกับงานอาชีพนั้นด้วย นั่นคือ ควร เน้นการศึกษา เพื่อพัฒนาความเป็นคนควบคู่กันไปกับการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคน ทั้งนี้ เพื่อให้สังคมได้มี บัณฑิตที่เป็นศิษย์ (Educated Man) เพราะเท่าที่ผ่านมาจะมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า บัณฑิต ของไทยมักจะมีความรู้เฉพาะในวิชาชีพแขนงแคบ ๆ ของตน ส่วนใหญ่ไม่มีความนิยมชมชื่นใน ความรอบรู้ ไม่ใคร่ใฝ่หาความรู้ใหม่ แต่ชอบสั่งสรวงคร่ำอยู่ในหมู่นักวิชาชีพเดียวกัน บัณฑิตใน สาขาวิทยาศาสตร์เกือบไม่มีความรู้ทางสังคมศาสตร์ ศิลป และวัฒนธรรมเลย ในทำนอง เดียวกันกับบัณฑิตทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ก็เกือบจะไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราว ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเลย ในทัศนะของบัณฑิตเหล่านี้หาไ้มองเห็นความผสมผสาน ของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและสังคมไม่ (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2518 : 35 - 36) นักวิชาการและนักวิชาชีพบางกลุ่มถือว่าในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนา มีความจำเป็นที่จะต้องฝึกคนให้รู้เรื่องเฉพาะในสาขาวิชาที่ตนถนัด ไม่ควรเสียเวลาไปฝึก

เรื่องอื่น แต่มักไม่ได้คำนึงว่าในโลกปัจจุบัน บุคคลชั้นนำ เช่น บัณฑิต ว่าเป็นจะต้องรอบรู้ กว้างขวาง หากพิจารณาถึงความยืดยาวของสังคม ผู้ที่จะเป็นผู้นำและตัดสินใจนโยบาย จำเป็น จะต้องมีความรอบรู้ มีทัศนะกว้าง (หากประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทมากขึ้นในการ ผลิตบัณฑิตเพื่อไปพัฒนาประเทศ จะต้องฝึกให้บัณฑิตเป็นผู้ที่รู้ลึกในแขนงวิชาชีพของตนและรอบรู้ กว้างในความรู้ที่มนุษย์ได้สะสมไว้)

จากเหตุผลที่ได้อธิบายมา แสดงให้เห็นว่ากระบวนการในการผลิตบัณฑิตที่มุ่งแต่ วิชาการในชั้นเรียนที่เป็นภาคทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ น่าจะไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่จะให้บัณฑิตมีประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตจริงได้ แต่เดิมมีกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมแล้ว ย่อมเป็น การส่งเสริมคุณภาพของการศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมนิสิต (Student Activities) จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย (ธน แสงศักดิ์, 2513 : 3) เพราะว่าการจัดให้มีกิจกรรมนิสิตเป็นการให้บัณฑิตได้ร่วมกันศึกษาและทำงานที่ได้ ปฏิบัติจริง ทั้งยังเป็นการพัฒนานิสิตทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม เป็นการ เสริมสร้างบุคลิกภาพ คุณธรรม ทักษะ และทัศนคติที่ดีในการดำเนินชีวิตในสังคมต่อไป

ความจริงแล้วการจัดกิจกรรมนิสิตในมหาวิทยาลัยได้มีมาเป็นเวลานาน แต่การจัด กิจกรรมนิสิตที่ผ่านมามีแต่ละยุคแต่ละสมัยแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบหลายประการ เช่น อิทธิพลทางความคิดของตะวันตก อิทธิพลทางการเมือง สภาพแวดล้อมทางสังคม ความต้องการ ของบุคคลบางกลุ่มบางพวก ซึ่งมักจะทำให้กิจกรรมนิสิตมิได้ตั้งอยู่บนหลักการที่ถูกต้องและเป็นไป ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ในปัจจุบันนี้การจัดกิจกรรมก็ยังมีลักษณะที่กลุ่มบุคคลใดต้องการหรือ สนใจกิจกรรมใดก็จัดขึ้นมาแล้วเสนอให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ โดยที่ไม่ทราบความ ต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ว่าเป็นอย่างไร ผู้วิจัยมีความสนใจและมองเห็นความสำคัญใน เรื่องนี้ ต้องการที่จะศึกษาถึงการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตว่า ในปัจจุบันได้มีการจัดกิจกรรมนิสิตประเภทใดมากน้อยเพียงไรและความต้องการเข้าร่วม กิจกรรมนิสิตนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังของนิสิตหรือไม่ เพื่อทราบข้อเท็จจริงซึ่งจะเป็นประโยชน์ สำหรับการส่งเสริม ปรับปรุง แก้ไขปัญหา และเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมนิสิตให้เป็น กิจกรรมที่มีคุณค่าและสำเร็จตามความมุ่งหมายทางการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมของ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของ ประเทศไทยที่นำความคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตของนักการศึกษาตะวันตกเข้ามาใช้ในการ จัดกิจกรรมนิสิตอย่างเป็นทางการ จึงน่าจะมีรูปแบบและรากฐานการจัดกิจกรรมนิสิตที่มั่นคง นอกจากนั้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังเป็นมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนคณะวิชามากกว่ามหาวิทยาลัย อื่น ๆ จึงเป็นที่รวมของนิสิตที่ศึกษาในแขนงวิชาต่าง ๆ ได้กว้างขวางพอสมควร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญแก่การจัดกิจกรรมนิสิต เป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากนโยบายค่านิยมกิจกรรมนิสิตของฝ่ายกิจการนิสิต (ฝ่ายกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520 : 1) ดังนี้ " ... จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยึดมั่นในปณิธาน ที่จะจัดสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ และกิจกรรมนิสิตทุกด้าน เพื่อพัฒนาการอันสมบูรณ์ของนิสิตทั้งใน ด้านสติปัญญา พลานามัย จิตใจ และสังคม มหาวิทยาลัยมุ่งหมายที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์และ ความรับผิดชอบระหว่างอาจารย์และนิสิตอยู่เสมอ นิสิตย่อมได้รับการปลูกฝังที่ดีในกานทัศนคติ มีน้ำใจและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถปฏิบัติงานที่มีประโยชน์ ตามความสนใจและความถนัดของตน มหาวิทยาลัยตระหนักในคุณค่าของการจัดองค์การ และ กิจกรรมนิสิตว่าเป็นการให้การศึกษากว้างไกล และสร้างสรรค์ประสบการณ์อันกว้างขวาง ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าความรู้ทางวิชาการ นิสิตจึงควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรม ตามความสมัครใจ มีโอกาสปลูกฝังคุณธรรมและบุคลิกอันพึงประสงค์ได้ ทั้งนี้ โดยหวังว่านิสิต ที่จบจากมหาวิทยาลัยนี้จะเป็นนิสิตอย่างเต็มภาคภูมิ ... " ที่ยกมากล่าวนี้เป็นเพียงนโยบาย ของมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ไปดูงานการบริหารกิจกรรมนิสิตที่จุฬาลงกรณ์-มหาวิทยาลัย เมื่อเดือนสิงหาคม 2520 พบว่า หลังจากการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 การจัดกิจกรรมนิสิตมีความอลเวงเป็นอย่างยิ่ง ทางมหาวิทยาลัยได้ส่งเสริม ให้มีการจัดกิจกรรมประเภทกีฬาเป็นอย่างมาก เพื่อทดแทนกิจกรรมประเภทอื่นที่ทางมหาวิทยาลัย ไม่แน่ใจว่าจะอนุญาตให้จัดได้หรือไม่ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นิสิตบางคน ทำให้ได้ทราบว่ากิจกรรมกีฬา ที่มีการจัดอย่างมากมายนั้นผู้สนใจเข้าร่วมเป็นเพียงนิสิตส่วนหนึ่งที่สนใจหรือเป็นนักกีฬาเท่านั้น แต่ มิได้สนองความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมนิสิต ยังมีข้อบกพร่องที่จะต้องได้รับการปรับปรุงและมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาเรื่องนี้เพื่อ ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนิสิตต่อไป

๑๓/๖/๖๘

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ✓

1. เพื่อศึกษาว่าการจัดกิจกรรมนิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีมากน้อยเพียงไร ✓
2. เพื่อศึกษาว่านิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตประเภทต่าง ๆ มากน้อยเพียงไร ✓
3. เพื่อศึกษาว่าการจัดกิจกรรมนิตของมหาวิทยาลัยกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสอดคล้องกันหรือไม่ ✓
4. เพื่อเปรียบเทียบอันับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตตามตัวแปร เพศ อายุ ภูมิฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา และรายได้ของครอบครัว

✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ✓

1. ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุง ส่งเสริม และแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมนิตให้ได้ผลตามความมุ่งหมายที่จะให้กิจกรรมนิตเป็นกิจกรรมที่พัฒนาคุณภาพของนิตทั้งทางกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคมอย่างเต็มที่
2. ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานของมหาวิทยาลัย และผู้ที่มีส่วนในการจัดกิจกรรมนิต ได้ใช้พิจารณาปรับปรุง ส่งเสริม และแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมนิตทั้งยังใช้เป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมให้นิตได้เข้าร่วมกิจกรรมนิตได้เหมาะสมกับตัวนิตเอง

✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. อันับของการจัดกิจกรรมนิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับความต้องการเข้าร่วมของนิตไม่สอดคล้องกัน ✓
- ✓ 2. นิตชายและนิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน ✓
3. นิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน ✓
4. นิตที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน ✓
5. นิตที่มีอายุต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน ✓
6. นิตที่มีภูมิฐานะต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน ✓
7. นิตที่มีรายได้ครอบครัวต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน ✓

✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการจัดกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิต 9 ประเภท คือ กิจกรรมทางวิชาการ ศิลปะและดนตรี การพูดและการพิมพ์ เสริมวิชาชีพ งานอภิเษก ศาสนาและวัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพทางสังคม และกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ผลสัมฤทธิ์สูงและผลสัมฤทธิ์ต่ำ

2.1.3 กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี กลุ่มสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และ นิเทศศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์

2.1.4 อายุของนิสิต แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป และอายุต่ำกว่า 21 ปี

2.1.5 ภูมิลำเนาแบ่งเป็น ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) และกรุงเทพมหานคร

2.1.6 รายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ รายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเดือน รายได้ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กิจกรรมนิสิต 9 ประเภท

✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมนิสิต หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยและนิสิต จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการและความสนใจของนิสิตอันเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการของนิสิต กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษาในชั้นเรียน ส่วนมากจะจัดนอกเวลาเรียนของนิสิต โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา

2. กิจกรรมทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ และเปิดโอกาสให้นิสิตได้ค้นคว้าความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น กิจกรรมของชมรมวิชาการ นิทรรศการทางวิชาการ

3. กิจกรรมศิลปะและดนตรี หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้าน ศิลป สาขาท่าง ๆ เช่น กิจกรรมของชมรมดนตรีไทย ดนตรีสากล ชมรมศิลป์ ชมรมการละคร

4. กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนิสิตที่จะแสดงออกทางความคิด รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ เช่น กิจกรรมของชมรมปาฐกถาและโต้วาที การออกหนังสือพิมพ์ วารสาร การเขียนบทความ การอภิปราย

5. กิจกรรมเสริมวิชาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนิสิตที่ต้องการหาประสบการณ์ในวิชาชีพของตนเอง เช่น กิจกรรมของชมรมนักประดิษฐ์และออกแบบ ชมรมรัฐศึกษา ชมรมอิเล็กทรอนิกส์

6. กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนิสิต ที่จะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หาความเพลิดเพลิน เช่น กิจกรรมของชมรมกล่อยไม้ ชมรมเล่นดนตรี ชมรมยูสเสสสมแปดคมป์ การจัดฉายภาพยนตร์

7. กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในแง่ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ อันเป็นระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สังคมมนุษย์ยอมรับนับถือ เช่น กิจกรรมของชมรมศาสนศึกษา ชมรมวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา

8. กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้านเสริมสร้างอุปนิสัยที่เหมาะสม ความเป็นผู้มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต การมีน้ำใจนักกีฬา

ความเป็นผู้มีสุขภาพและจิตใจสมบูรณ์ เช่น กิจกรรมของชมรมฟุตบอล ชมรมกรีฑา ชมรมเทนนิส

9. กิจกรรมทางสังคม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน รู้จักหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อกัน รู้จักให้ความร่วมมือ และมรรยาททางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ งานราตรีสโมสร งานปีใหม่ การทัศนศึกษาท่องเที่ยว

10. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการที่นิสิตจะทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ เช่น กิจกรรมของชมรมกายอาสาสมัคร ชมรมบริการโลหิตและสังคมสงเคราะห์ ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

✓ 11. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนทางวิชาการทั้งหมดของนิสิต ตั้งแต่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2520

11.1 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูง หมายถึง นิสิตที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.50 หรือ ร้อยละ 75 ขึ้นไป

11.2 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ หมายถึง นิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 หรือ ร้อยละ 75

✓ 12. นิสิต หมายถึง นิสิตที่กำลังเรียนระดับปริญญาตรีภาคปกติชั้นปีที่ 1 - 4 ในปีการศึกษา 2520 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

✓ 13. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต หมายถึง อันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการจัดขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของนิสิต

14. การจัดกิจกรรมนิสิต หมายถึง อันดับของการจัดกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จาค็อบสัน (Jacobson, 1963 : 272) กล่าวว่า กิจกรรมนิตินั้นไม่ใช่ของใหม่ เพราะมีมาพร้อม ๆ กับการจัดการศึกษา แต่ไม่ได้เรียกชื่อดังที่เรียกกันอยู่ในปัจจุบันนี้เท่านั้น ตามประวัติการศึกษา การกีฬา คนตรี ปาฐกถา โศวาทิ ชุมนุมต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการปกครองสถานศึกษา ได้เคยมีการจัดในสถานศึกษาของชาวเอเชียนส์และสเปนมาแล้ว ในสหรัฐอเมริกา ความคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิตินั้นเริ่มจากนักการศึกษา ชื่อ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ได้ให้ข้อคิดว่า การศึกษา คือ การรวบรวมประสบการณ์ ประสบการณ์ หมายถึง ผลจากการที่นิสัยปะทะซึ่งกันและกันกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น หน้าที่ของสถานศึกษา คือ จะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าแก่นิสิต นักการศึกษาชาวอเมริกันมองเห็นความสำคัญของเรื่องนี้มาก เมื่อ 40 ปีที่แล้วมานี้ เอลเบิร์ต เก เฟรดเวล (Elbert K. Fredwell) ได้เปิดสอนวิชากิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities) ขึ้นที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และที่วิทยาลัยวิลเลียมและแมรี่ เมืองวิลเลียมสเบิร์ก รัฐเวอร์จิเนีย ก็ได้เริ่มจัดให้มีสภานักศึกษา (Student Council) หลังจากนั้นเป็นต้นมา ความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนิตินี้ก็ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง แต่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันออกไป เช่น กิจกรรมรวมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) กิจกรรมนิตินักศึกษา กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) เป็นต้น แม้จะมีคำเรียกการจัดกิจกรรมเหล่านี้ต่างกันไปหลายคำก็ตาม แต่คำเหล่านี้โดยทั่ว ๆ ไป ก็ให้ความหมายที่คล้ายคลึงกัน

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนิตินี้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้มีผู้สนใจทำไว้มากพอสมควร ดังที่จะยกมากล่าวดังต่อไปนี้

ผลงานวิจัยในประเทศ

ความคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิตินิเทศประการหนึ่งมีผลมาจากการใช้เวลาว่างของนิสิต
 คงจะศึกษาได้จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้เวลาว่างของนิสิตในมหาวิทยาลัย ของ จำเนียร
 มหาผล (จำเนียร มหาผล, 2502 : 62) ทำการศึกษาเกี่ยวกับนิตินิเทศคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 331 คน ผลการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง
 กับการกีฬา ปรากฏว่านิสิตชายและนิสิตหญิงชอบใช้เวลาว่างในการดูกีฬามากกว่าการเล่นกีฬาเอง
 นิสิตชายชอบเล่นกีฬากลางแจ้ง ส่วนนิสิตหญิงชอบเล่นกีฬาในร่ม และมีนิสิตถึงร้อยละ 28 ที่ยัง
 ไม่ทราบว่าใช้เวลาว่างไปทำกิจกรรมอะไรบ้าง ทางด้านทัศนคติต่อการกีฬา นิสิตจำนวนมาก
 ไม่ชอบเล่นกีฬา เพราะคิดว่านักกีฬามักจะคงเรียนชั้นอนุบาลเสมอ

เกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตต่อการจัดกิจกรรมนิตินิเทศ อุทิศ ชัมพานนท์ (อุทิศ ชัมพานนท์
 2509 : 64) ได้ทำการสำรวจทัศนคติของนิสิตใหม่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิตินิเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ภาคปกติ
 171 คน และนิสิตภาคสมทบ 64 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 226 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น
 แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 50 ข้อ และ คำถามปลายเปิดตอนท้าย
 จากผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมทางด้านการกีฬา และการเชียร์ นิสิตเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่สร้าง
 มนุษยสัมพันธ์ระหว่างนิสิต ทางมหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้นิสิตเล่นกีฬาตามความสมัครใจของ
 นิสิตเอง และมีการส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงแทนที่จะส่งเสริมเฉพาะนักกีฬา เพื่อการ
 แข่งขันเพียงอย่างเดียว กิจกรรมต้อนรับน้องใหม่นิสิตเห็นว่ามีควมจำเป็นต้องมี เพราะว่า
 เป็นการให้ความอบอุ่นแก่นิสิตใหม่และมีความหมายต่อนิสิตใหม่มากเท่ากับเป็นการยอมรับว่า
 ใกล้เคียงกับนิสิตที่สมบูรณ์แล้ว ส่วนกิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางวิชาการ คือ กลุ่ม
 ศึกษาภาษาไทย ชุมชมครูวิทยาศาสตร์ ชุมชมพลศึกษา แผนกทัศนศึกษาและนำเที่ยว นิสิตเห็นว่า
 เป็นชุมนุมที่ประโยชน์ต่อนิสิตใหม่มากตามลำดับ ทัศนคตินิสิตเห็นต่อการจัดกิจกรรมอื่น ๆ นิสิตส่วนมาก
 มีความเห็นว่าการจัดขึ้นเพื่อการกุศล การพัฒนาคณะ และการส่งเสริมประเพณีเก่า ๆ ของ
 ไทย นับว่าเป็นกิจกรรมที่ควรสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ นิสิตเชื่อว่าเมื่อใดรวมกิจกรรมกับ
 รุนพี่แล้ว ทำให้นิสิตสัมพันธ์ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม กิจกรรมเหล่านี้ควรลดลงเมื่อใกล้สอบ
 จากคำถามปลายเปิดตอนท้าย นิสิตได้ขอเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงโครงการ การประชุมนิเทศ

ให้ดียิ่งขึ้น เช่น มีการประชุมนิเทศนิสิตใหม่ทั้งหมด และคณะกรรมการนิสิตร่วมกัน เพื่อรับทราบ ความมุ่งหมาย นโยบาย และขอบเขตของแต่ละชุมนุม

เกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตต่องิจกรรมนิสิตนี้ กานดา พุพพ (กานดา พุพพ, 2516 : 125) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์และ รัฐศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่องิจกรรมนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะ ครุศาสตร์ จำนวน 352 คน คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความเข้าใจคำขวัญทั้ง 5 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตรุ่นพี่ และนิสิตรุ่นน้อง ระบบการเชียร์และการขอมเชียร์ ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากการร่วม กิจกรรมนิสิตหนึ่งปี นิสิตเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดีขึ้น การเปลี่ยนทัศนคติของนิสิตคณะครุศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน แต่การเปลี่ยนทัศนคติของนิสิตแตกต่างกันตามภูมิหลังของนิสิต แต่ละคน และทิศทางการเปลี่ยนทัศนคติจะเป็นไปในแนวทางละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่

ลัดดา กิติวิภาต (ลัดดา กิติวิภาต, 2516 : 146) ได้ทำการศึกษาการเปลี่ยน ทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีต่องิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้นำ กิจกรรม นิสิตจากคณะต่าง ๆ 8 คณะ และกรรมการสโมสรนิสิตประจำปีการศึกษา 2516 จำนวน 286 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติต่องิจกรรมนิสิตเนื่องจาก ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานและทิศทางการเปลี่ยนมีลักษณะไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิม และเกิดทัศนคติใหม่ มีความแตกต่างในการเปลี่ยนทัศนคติตามภูมิหลังของผู้นำกิจกรรมนิสิตแต่ละคน แต่ไม่มีความแตกต่างในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิต ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายดำเนินงาน และฝ่ายกีฬา

ในด้านที่เกี่ยวกับผู้นำกิจกรรมนิสิต ภิญโญ สาร (ภิญโญ สาร, 2505 : 32) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะผู้แทนคณะที่ถึในทัศนะของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2504 ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้านี้เพื่อให้คณะกรรมการนิสิตที่ได้รับเลือกในปีต่อ ๆ ไป ได้มี เวลาเตรียมตัวบริหารงานเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตด้านต่าง ๆ ของคณะ และเป็นข้อมูลสำหรับ ปรับปรุงผู้แทนของคณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ คือ นิสิตคณะครุศาสตร์ จำนวน 284 คน ผลของการศึกษาสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้แทนคณะที่ถึในทัศนะของนิสิตคณะครุศาสตร์ คือ มีความสามารถในการทำงาน มีเวลาทำงานเพียงพอ รักงาน เสียสละ มีความคิดริเริ่ม

ออกทน รับผิดชอบ และไม่ทุจริตต่อหน้าที่ เป็นความคิดเห็นที่มีน้ำหนักมากที่สุด คือ ร้อยละ 18.37 น้ำหนักความคิดเห็นรองลงมา คือ มีบุคลิกภาพและการวางตัวดี การแต่งกาย สุภาพเรียบร้อย มีน้ำหนักความคิดเห็น ร้อยละ 13.41 อันดับที่สาม คือ มีน้ำใจนักกีฬา การสังคมดี มีชื่อเสียง และเป็นที่รู้จักกันทั่วไป มีน้ำหนักความคิดเห็นร้อยละ 12.82

จารึก อะยะวงศ์ (จารึก อะยะวงศ์, 2506 : 58) สำนวนปัญหาต่าง ๆ ในด้านที่เกี่ยวกับการจัดและวิธีดำเนินงานของสโมสรนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2506 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กรรมการสโมสรนิสิต จำนวน 46 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของสโมสรนิสิตที่วางไว้ดีแล้ว แต่การดำเนินงานยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้เท่าที่ควร งบประมาณยังมีการจัดสรรที่ไม่เรียบร้อย และที่สำคัญ คือ กรรมการสโมสรนิสิตยังไม่เข้าใจหน้าที่ของตนก็พอ

สุทธิศักดิ์ ทหารวานิช (สุทธิศักดิ์ ทหารวานิช, 2510 : 58) ได้ศึกษาทัศนคติ และความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ที่มีต่อคณะกรรมการสโมสรนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2510 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นิสิตชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 คณะครุศาสตร์ จำนวน 220 คน ผลของการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าวัตถุประสงค์ การดำเนินงานของคณะกรรมการสโมสรนิสิตจัดไว้ดีแล้ว และนิสิตมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ ของสโมสรนิสิตดี แต่มีกรรมการบางคนทำงานไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการสโมสรนิสิตอยู่ในเกณฑ์ดี

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้มีผู้ทำการ ศึกษาค้นคว้า คือ ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช, 2511 : 44-82) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 ของ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน 276 คน เป็นนิสิตชาย 162 คน นิสิตหญิง 114 คน ผลของการศึกษาสรุปได้ว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตชาย คือ กิจกรรม ทางศาสนา กีฬา ชุมชนวิชาการ การอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารเกี่ยวกับสารคดี ธุรกิจบันเทิง กิจกรรมที่หนองเห็นยวการเรียนของนิสิตชาย คือ การเล่นรักบี้ การสอนพิเศษ การเที่ยว มีคนรัก สนใจข่าวต่างประเทศและข่าวการเมือง กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตหญิง

คือ การเล่นเกม การเล่นวอลเลย์บอล กิจกรรมของชุมนุมกิจกรรม การอ่านหนังสือ และวารสารต่าง ๆ คูโทะทัศน์ มีคนรักเป็นนิสิตในวิทยาลัย สนใจชาวธุรกิจบันเทิงและชาวการเมือง กิจกรรมที่หน่วยงานเห็นว่าการเรียนของนิสิตหญิง คือ การทำงานองค์การนิสิต สอนพิเศษ ทำหนังสือ และค้นคว้าตำรา นอกเหนือจากที่อาจารย์กำหนด การศึกษาในลักษณะนี้ จิตรา พงษ์กิจมงคล (จิตรา พงษ์กิจมงคล, 2517 : 78) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในวิชาสังคมศึกษาและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นอาจารย์ 50 คน และนักศึกษา 400 คน จากวิทยาลัยครู 5 แห่งในส่วนกลาง เครื่องมือ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติเพียง 2 แห่ง ส่วนอีก 3 แห่งไม่มีความสัมพันธ์กัน

เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในวิทยาลัยครู จรัส โพธิศรี (จรัส โพธิศรี, 2518 : 353) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา แห่งละ 25 คน ในวิทยาลัยครูภาคใต้ และนักศึกษาแห่งละ 50 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า และคำถามปลายเปิดตอนท้าย ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการนักศึกษาของวิทยาลัยครูทุกแห่งจัดในรูปองค์การนักศึกษา การปฏิบัติงานขององค์การนักศึกษาส่วนใหญ่มีธรรมเนียมเป็นหลักปฏิบัติ กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่วิทยาลัยครูจัดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ทุก ๆ วิทยาลัยจัดกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีน้อยมาก งบประมาณที่ได้มาสนับสนุนการจัดกิจกรรม นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มาจากข้อเสนอของนักศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัยนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลตรงกันว่ามีประโยชน์มาก นอกจากวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชเพียงแห่งเดียว การจัดกิจกรรมนักศึกษาเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพของสังคม ในด้านการเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ที่จำเป็นสำหรับการจัดกิจกรรม ผู้บริหารและอาจารย์ส่วนใหญ่ตอบว่าเหมาะสมดีแล้ว แต่นักศึกษาตอบว่ายังเตรียมไม่พร้อม และขาดความเหมาะสม

การอนุญาตให้สังคมภายนอกมาร่วมการจัดกิจกรรมของนักศึกษา วิทยาลัยยังไม่เปิดโอกาสให้มาร่วมเท่าที่ควร การควบคุมกิจกรรมทางการเมืองของนักศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา มีความเห็นว่าควรควบคุมอย่างใกล้ชิด แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว นักศึกษาเห็นว่าควรควบคุมบาง ไม่ควรปล่อยให้จัดโดยเสรีจนเกินไป

อนันต์ ภูมิวรรณ (อนันต์ ภูมิวรรณ, 2517 : 108) ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 323 คน และอาจารย์ 42 คน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นได้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์พอสมควร ส่วนวิธีการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนิสิตนั้น นิสิตมีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้ เนื่องจากอุปสรรคด้านการเงินเป็นสำคัญ แต่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้ว ส่วนการประเมินผลการจัดกิจกรรมนิสิตทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่า ยังไม่มีการประเมินผลมากนัก เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่นิสิตชอบเข้าร่วมมากที่สุด นิสิตส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทวิชาการ สันทนาการ และพัฒนาชุมชน มากพอ ๆ กัน มีนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เท่านั้นที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภท สันทนาการมากที่สุด

ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

คาลิช และเบิร์ตส์ (Kalish and Bertes, 1960 : 292 - 299) ได้สำรวจทัศนคติของนิสิตต่อกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยฮาวาย เพื่อค้นหาทัศนคติของนิสิตต่อกิจกรรมนิสิตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ผลการศึกษาปรากฏว่าไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความถนัดทางวิชาการกับการให้ความร่วมมือและการเป็นผู้นำกิจกรรม แต่พบว่าการมีความรู้และการสนใจในกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือ การเป็นผู้นำและการมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนิสิต

แฮร์โรวด์ (Harrold, 1967 : 2782 - A) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมนิสิตในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นคว้าหาหลักเกณฑ์ซึ่งจะใช้ควบคุมกิจกรรมนิสิตขึ้นวิธีดำเนินการศึกษา ผู้วิจัยได้ประชุมปรึกษากับนิสิต คณาจารย์ และผู้บริหาร ความคิดเห็นที่บุคคลเหล่านี้แสดงออกในการประชุมปรึกษา ใช้เป็นข้อมูลในการสังเคราะห์ โดยคำนึงถึงการควบคุมกิจกรรมนิสิตเป็นเกณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การปลูกฝังสร้างเสริมพัฒนาการ และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนิสิต โดยนโยบายการควบคุมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุและผลทางาน คุณธรรม วัฒนธรรม และภูมิหลังของนิสิต มากกว่ากฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

เนื่องจากนิสิตมีความแตกต่างกันในด้านวุฒิภาวะ การควบคุมกิจกรรมนิสิตควรกำหนดขอบเขตไว่กว้าง ๆ และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตเป็นเพียงบทบาทอย่างหนึ่งในบทบาทหลาย ๆ อย่างที่นิสิตมีอยู่ ซึ่งมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุน อีกประการหนึ่งมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้การศึกษแก่สังคม จึงสมควรที่จะแสดงให้เห็นคุณค่าทางการศึกษาในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ การโต้แย้ง และเสรีภาพในการแสดงออก ในประการสุดท้าย มหาวิทยาลัยต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของนิสิต ทางด้านค่านิยมและสังคมควย อันจะทำให้การควบคุมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีเตอร์สัน (Peterson, 1966 : 172) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่านิสิตที่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมาก เป็นผู้ที่ทำหน้าที่สำคัญ และมีความรับผิดชอบมากในงานกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักจะเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต และมีหน้าที่ในการช่วยเหลืองานของมหาวิทยาลัยน้อยหรือไม่เคยเข้าร่วมเลย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับนิสิตหญิงของ ดีเมนต์ (Dement, 1962 : 484) ได้ทำการศึกษาจากนิสิตหญิงที่ศึกษาวิชาเอกวิทยาศาสตร์พบว่า มีนิสิตถึงร้อยละ 35 ของนิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในมหาวิทยาลัยเลย และยังเน้นว่านิสิตที่เรียนสำเร็จเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ

สำหรับนิสิตที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคืนนั้น ไชเคิล (Scidel, 1970 : 426 - 427) ศึกษา นิสิตที่ออกจากมหาวิทยาลัยกลางคืนของมหาวิทยาลัยชิคาโก สรุปผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นิสิตที่กำลังเรียนอยู่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเป็น 3 เท่า ของนิสิตที่ออกจากกลางคืน นิสิตบางส่วนที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคืนมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมากเหมือนกัน แต่เป็นกิจกรรมด้านการละคร ดนตรี และกิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ

สกีลแมน (Skillman, 1959 : 1958) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของสามโรงเรียนในกรุงโตเกียว ซึ่งมีกิจกรรมนอกห้องเรียนแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ สถาบันเรียนและกรรมการชั้น ชุมนุมวิชาการ ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ละคร ดนตรี และชุมนุมผู้สนใจกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน จำนวน 123 คน และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนเลย จำนวน 94 คน แล้วคัดเลือกมาจับกันเป็นคู่ ๆ โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา อายุ จำนวนปีที่ศึกษา และฐานะทางครอบครัวที่เท่าเทียมกัน สรุปผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนสูงกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

บาร์โทส์ (Bartos, 1973 : 3249 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้นิสิตครูมีประสบการณ์นอกสถานที่กับประสบการณ์ในชั้นเรียนวิชาการศึกษาในมหาวิทยาลัย เวสต์ เวอร์จิเนีย โดยสุ่มตัวอย่างจากนิสิต จำนวน 487 คน แบ่งนิสิตออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ความเจริญงอกงามของนิสิตเป็นไปในทางบวกมากที่สุด เมื่อนิสิตได้ฝึกฝนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อม ๆ กันไป นอกจากนั้น ยังแสดงให้เห็นว่าโครงการการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะเริ่มได้ตั้งแต่ระยะแรกในการฝึกฝนนิสิตที่มุ่งมาเป็นครู ซึ่งจะทำให้ง่ายขึ้น หากจะจัดให้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสอดคล้องกันและการจัดโครงการของกิจกรรมจะต้องจัดให้ต่อเนื่องกันตลอดระยะเวลาที่ฝึกหัดเป็นครู โดยนิสิตแต่ละคนจะต้องมีโอกาสดูแลที่ได้รับประสบการณ์เพื่อนำทฤษฎีไปปฏิบัติได้

ฟินเลย์ (Finley, 1968 : 1269) ได้ศึกษาขอบเขตและประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยชนากลาง ในรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารและนิสิตในวิทยาลัยชนากลาง จำนวน 21 แห่ง สำหรับกลุ่มผู้บริหารสอบถามเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินงาน นิสิตถูกสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดและการบริหารงานด้านต่าง ๆ ไป พบว่า การจัดกิจกรรมทั้งหลายอยู่ในสภาพที่น่าพอใจ แต่มีบางแห่งที่ต้องปรับปรุงการบริหารซึ่งมีเป็นส่วนน้อย

โดแนลด์ (Donald, 1974 : 1882 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ และสมาชิกสภาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยชุมชน ในรัฐเวอร์จิเนีย จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ และสมาชิกสภาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิต 5 ประเภท คือ การปกครองนิสิต กิจกรรมสภานิสิต กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคมของนิสิต กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง โดยสุมนิสิตร้อยละ 10 ของนิสิตทั้งหมด อาจารย์ร้อยละ 25 ของอาจารย์ทั้งหมดเช่นกัน และสมาชิกสภาวิทยาลัยทั้งหมด ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนิสิตควรจะต้องมาจากการเลือกตั้ง สภานิสิตทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมการพิมพ์ที่จัด คือ การออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษจัดกันอย่างกว้างขวางและแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวิทยาลัย และกิจกรรมการบริการสังคมของนิสิตทุกวิทยาลัยมีความคาดหวังไว้มาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงแล้ว มักจะทำได้ตามแผนการ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า คณะกรรมการปกครองนิสิตควรจะมีและเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้ เพราะเท่าที่เป็นอยู่ นิสิตมีปัญหาเรื่องนี้มาก โครงการของสภานิสิตควรจะได้รับคำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การ กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ กิจกรรมการบริการสังคมควรมีการอบรม และให้ความรู้แก่นิสิตในเรื่องนี้ โดยเฉพาะ

ราสเกนส์ (Raskens, 1960 : 110 - 114) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นผู้นำกิจกรรมนิสิตในขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยและภายหลังที่ได้ออกไปแล้ว เพื่อหาข้อมูลมาสนับสนุนคุณค่าของการให้ความร่วมมือในการเป็นผู้นำกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัย

ว่ามีผลต่อการดำเนินชีวิต เมื่อออกจากมหาวิทยาลัยไปแล้ว การศึกษารั้วนี้ได้สร้างแบบสอบถาม
ส่งไปยังผู้ที่จบจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐไอโอวา จำนวน 1,622 คน ซึ่งปรากฏว่า
มีผู้ส่งแบบสอบถามกลับคืนและใช้ได้จำนวน 896 ชุด แบบสอบถามนั้นสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่ง
หน้าที่ความรับผิดชอบในชุมชน เกียรติ และรางวัลที่ได้รับ ข้อมูลอันนั้นนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูล
ที่เป็นตัวแปร เช่น หน้าที่ต่าง ๆ ที่เคยรับผิดชอบในมหาวิทยาลัย หลักสูตร ขนาดของโรงเรียน
มัธยมศึกษาที่เคยเรียนมา คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับในมหาวิทยาลัย
ผลการศึกษาพบว่า การเป็นผู้นำกิจกรรมนิสิตสามารถทำนายความสำเร็จในการเป็นผู้นำชุมชน
ได้สูงกว่าทำนายด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังแสดงให้เห็นว่าการเป็นผู้นำชุมชนภายหลัง
ออกจากมหาวิทยาลัยไปแล้วไม่เกี่ยวกับวิชาเอกที่เรียนมา ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากให้ข้อ
สนับสนุนอย่างมั่นใจว่า คุณค่าของประสบการณ์ที่ได้จากการรวมกิจกรรมนิสิตในมหาวิทยาลัย
มีประโยชน์อย่างมากในการดำเนินชีวิต★

จากผลงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า
การวิจัยและการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตมีพัฒนาการในตัวเองมาพอสมควร เริ่มตั้งแต่
การศึกษาการใช้เวลาว่างของนิสิตทำให้เกิดกิจกรรมประเภทกีฬาขึ้นมาก่อน จากนั้นมา กิจกรรม
ประเภทอื่น ๆ ก็เกิดขึ้นอย่างมากมาย และมีการจัดกันอย่างกว้างขวาง การวิจัยในด้านอื่น ๆ
เช่น เกี่ยวกับทัศนคติก็ปรากฏว่านิสิตโดยทั่วไปมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนิสิต ประเด็นที่น่าสนใจของ
การเปลี่ยนทัศนคติต่อกิจกรรมนิสิต คือ การเปลี่ยนทัศนคติของนิสิตขึ้นอยู่กับภูมิหลังของนิสิตแต่ละคน
สำหรับการศึกษาในแง่ของความสัมพันธ์ของกิจกรรมนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็น
อย่างชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมากในลักษณะที่ว่า ผู้ที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมักจะมีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย ซึ่งเป็นการยืนยันอีกประการหนึ่งถึงความสำคัญของการจัดให้มีกิจกรรม
นิสิตในมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นยังมีการศึกษาเรื่องนโยบาย ประสิทธิภาพ และปัญหาการจัด
กิจกรรมนิสิต การควบคุมกิจกรรมนิสิต ลักษณะของผู้นำ และผลของการเป็นผู้นำกิจกรรมนิสิต
หลังจากที่ออกจากมหาวิทยาลัยไปแล้ว

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2520 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 720 คน จากจำนวนนิสิตทั้งหมด 12,492 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ แบ่งตามกลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

กลุ่มวิทยาศาสตร์		กลุ่มสังคมศาสตร์		กลุ่มมนุษยศาสตร์	
คณะ	ชั้นปีที่	คณะ	ชั้นปีที่	คณะ	ชั้นปีที่
วิศวกรรมศาสตร์	1	รัฐศาสตร์	1	อักษรศาสตร์	1
เศรษฐศาสตร์	1	นิติศาสตร์	2	สถาปัตยกรรมศาสตร์	2
พาณิชยศาสตร์		ครุศาสตร์ ๒	2	อักษรศาสตร์	3
และการบัญชี	2	รัฐศาสตร์	3	อักษรศาสตร์	4
วิทยาศาสตร์	3	ครุศาสตร์	4	สถาปัตยกรรมศาสตร์	4
แพทยศาสตร์	3	นิติศาสตร์	4		
วิศวกรรมศาสตร์	4				
เภสัชศาสตร์	4				

จากคณะและชั้นปีที่สุ่มได้ดัง ตาราง 1 แล้วเก็บข้อมูลมาชั้นปีละ 40 คน ซึ่งเป็นกลุ่มวิทยาศาสตร์ จำนวน 280 คน กลุ่มสังคมศาสตร์ จำนวน 240 คน และ กลุ่มมนุษยศาสตร์ จำนวน 200 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 720 คน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนิสิต คือ คณะวิชาที่ศึกษา
อายุ เพศ ภูมิลำเนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอันดับของความต้อการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอันดับของการจัดกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ-
มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีการแบบ คิว - ซอร์ต
(Q - Sort) โดยให้ช้ของตารางของอันดับการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้อการเข้าร่วม
กิจกรรมนิสิต โดยให้ผู้ตอบเลือกอันดับของความต้อการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตและบอกอันดับ
ของการจัดกิจกรรมนิสิตจากอันดับที่มากที่สุดไปจนถึงอันดับที่น้อยที่สุดลงในช่อง ☐ ที่กำหนดให้
ในตาราง 5 อันดับต่อไปนี้

อันดับที่ 1	☐		
อันดับที่ 2	☐	☐	
อันดับที่ 3	☐	☐	☐
อันดับที่ 4	☐	☐	
อันดับที่ 5	☐		

(ดูตัวอย่างแบบสอบถามในภาคผนวก ข.)

การให้น้ำหนักของแบบสอบถามให้ตามอันดับที่นิสิตเลือกดังนี้

อันดับที่ 1	ให้น้ำหนักคะแนน	5 คะแนน
อันดับที่ 2	ให้น้ำหนักคะแนน	4 คะแนน
อันดับที่ 3	ให้น้ำหนักคะแนน	3 คะแนน
อันดับที่ 4	ให้น้ำหนักคะแนน	2 คะแนน
อันดับที่ 5	ให้น้ำหนักคะแนน	1 คะแนน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีทดสอบซ้ำ โดยนำไปทดลองกับนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก จำนวน 60 คน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความแตกต่างระหว่างอันดับ (Rank-Differences Correlation Coefficient) ค่าที่ได้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากผลการทดลองแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8834 (คูภาคนนวก ก.)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตรดังนี้ (Garrett and Woodworth, 1958:372-373)

$$r = 1 - \frac{6 (\sum D^2)}{N (N^2 - 1)}$$

r = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$\sum D$ = ผลรวมของความแตกต่างระหว่างอันดับ

N = จำนวนกิจกรรมทั้งหมดในแต่ละกลุ่ม

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้หาความเชื่อมั่นแล้ว ไปใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มไว้ โดยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปขออนุญาตเก็บข้อมูลจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วให้เพื่อนที่เรียนอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 คน นำไปให้อาจารย์ที่สอนนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในชั้นเรียน แบบสอบถามที่ให้นิสิตตอบจำนวน 720 ชุด คือ

กลุ่มวิทยาศาสตร์ 280 ชุด ไคคั่น 273 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ 265 ชุด

กลุ่มสังคมศาสตร์ 240 ชุด ไคคั่น 217 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ 203 ชุด

กลุ่มมนุษยศาสตร์ 200 ชุด ไคคั่น 182 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ 160 ชุด

รวมแบบสอบถามไคคั่น 672 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.33

รวมแบบสอบถามที่ใช้ได้ 628 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.22

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของกระดาษคำตอบ
2. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนแล้วแบ่งกระดาษคำตอบออกเป็นหมวดหมู่ตามตัวแปรที่จะทดสอบสมมุติฐาน
3. หาค่าเฉลี่ยของอันดับ (Weighted-Rank Mean) ของการจัดกิจกรรมนันทนาการและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยของอันดับ}$$

$$fx = \text{ผลรวมของความถี่คูณกับคะแนนของแต่ละกิจกรรม}$$

$$N = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}$$

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและการจัดกิจกรรมนันทนาการทั้ง 9 ประเภท เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ถึง 7 โดยวิธี H-test จากสูตร Kruskal-Wallis One-Way Analysis of Variance by Rank ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (Siegel, 1956 : 185 - 193)

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)$$

$$H = \text{ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่างระหว่างอันดับ}$$

$$N = \text{ผลรวมของจำนวนกิจกรรมในแต่ละกลุ่ม}$$

$$n = \text{จำนวนกิจกรรมในแต่ละกลุ่ม}$$

$$R = \text{ผลรวมของจำนวนอันดับในแต่ละกลุ่ม}$$

$$k = \text{จำนวนกลุ่มตามตัวแปร}$$

ในกรณีที่อันดับที่เท่ากันจะต้องปรับค่า H โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$H = \frac{\frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)}{1 - \frac{(t_1^3 - t_1)}{N^3 - N}}$$

$$t_1 = \text{จำนวนของอันดับที่เท่ากัน}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สื่อความหมายได้ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ดังต่อไปนี้

H	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่างระหว่างอันดับ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของอันดับ
n	แทน	จำนวนนิสิต
R	แทน	อันดับของกิจกรรม
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ✓
- ตอนที่ 2 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามเพศ ✓
- ตอนที่ 3 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ✓
- ตอนที่ 4 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ✓
- ตอนที่ 5 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามอายุ ✓
- ตอนที่ 6 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามภูมิลำเนา ✓
- ตอนที่ 7 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

ตอนที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏผลการวิเคราะห์ทั้งแสดงในตาราง 2 และ 3

ตาราง 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับของการจัดกิจกรรมนิติตและความต้องการ เข้าร่วม
กิจกรรมนิติตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภทกิจกรรม	คะแนนเฉลี่ย การจัดกิจกรรม	อันดับ	คะแนนเฉลี่ย ความต้องการเข้าร่วม	อันดับ
วิชาการ	3.4772	3*	3.3249	3*
ศิลปะและดนตรี	3.6008	2	3.1277	4
การพูดและการพิมพ์	2.8299	6	2.6345	7
เสริมวิชาชีพ	1.9091	9	2.9451	5
งานอดิเรก	2.0950	8*	2.5967	8*
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.6790	7	2.5739	9
กีฬาและสุขภาพ	3.8848	1	3.4621	2
ทางสังคม	3.4132	4	2.7689	6
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	3.0785	5	3.4831	1

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่มีการจัดมากที่สุด คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ รองลงมา คือ กิจกรรมศิลปะและดนตรี กิจกรรมที่มีการจัดน้อยที่สุด คือ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ ส่วนกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมน้อยที่สุดคือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับกิจกรรมที่จัดและกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมที่มีอันดับที่เท่ากัน คือกิจกรรมทางวิชาการ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก นอกนั้นอันดับของกิจกรรมที่จัดและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตแตกต่างกัน ที่แตกต่างกันมากมี 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ มีการจัดเป็นอันดับ 9 แต่นิสิตต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับ 5 และกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์นิสิตต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับ 1 แต่มีการจัดเป็นอันดับ 5

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบอันดับการจกกิจกรรมนิต และอันดับความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตของนิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

ประเภทกิจกรรม	อันดับของ การจกกิจกรรม	อันดับของ ความตองการ เขารวม	df	H
วิชาการ	4	7	1	0.1579
ศิลปและดนตรี	2	8		
การพูดและการพิมพ์	11	14		
เสริมวิชาชีพ	18	10		
งานอดิเรก	17	15		
ศาสนาและวัฒนธรรม	13	16		
กีฬาและสุขภาพ	1	5		
ทางสังคม	6	12		
สังคมสงเคราะห์และ	8221	90 8150		
บำเพ็ญประโยชน์	9 111	3 1058		

2249

จากตาราง 3 จะเห็นว่าจากการเปรียบเทียบอันดับของการจกกิจกรรมนิตและความตองการเขารวมกิจกรรมของนิต พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า " อันดับของการจกกิจกรรมนิตและความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตของนิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกัน " แสดงว่า อันดับของการจกกิจกรรมนิตและอันดับความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตของนิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยสอดคล้องกัน

ตอนที่ 2 ผลความตองการเขารวมกิจกรรมนิต จำแนกตามเพศของนิต ปรากฏผลการวิเคราะห์ทั้งแสดงในตาราง 4 และ 5

ตาราง 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตชายและนิสิตหญิง

ประเภทกิจกรรม	นิสิตชาย (n = 316)		นิสิตหญิง (n = 312)	
	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)
วิชาการ	3.3864	2	3.2381	3
ศิลป์และดนตรี	3.1763	5	3.2255	4
การพูดและการพิมพ์	2.6790	7	2.5769	8
เสริมวิชาชีพ	3.0985	4	2.6981	6
งานอดิเรก	2.7045	6	2.3365	9
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.5075	9	2.6380	7
กีฬาและสุขภาพ	3.6288	1	3.3950	2
ทางสังคม	2.5530	8	3.0673	5
สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์	3.3076	3	3.5294	1

จากตาราง 4 จะเห็นว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิตชายและนิสิตหญิงแตกต่างกันทุกกิจกรรม กล่าวคือ นิสิตชายมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 1 กิจกรรมทางวิชาการเป็นอันดับ 2 และกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับ 3 ในขณะที่นิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับ 1 กิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 2 และกิจกรรมทางวิชาการเป็นอันดับ 3 สำหรับกิจกรรมที่นิสิตชายเลือกเป็นอันดับรองสุดท้ายและสุดท้าย คือ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม ตามลำดับ ส่วนของนิสิตหญิง ได้แก่ กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ กิจกรรมงานอดิเรก ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงการ เปรียบเทียบอันค้ำความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตของนิตชายและ
นิตหญิง

ประเภทกิจกรรม	อันค้ำความตองการ เขารวมของ		df	H
	นิตชาย	นิตหญิง		
วิชาการ	4	6	1	0.0175
ศิลปและดนตรี	9	7		
การพูดและการพิมพ์	13	15		
เสริมวิชาชีพ	8	12		
งานอภิเษก	11	18		
ศาสนาและวัฒนธรรม	17	14		
กีฬาและสุขภาพ	1	3		
ทางสังคม	16	10		
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	7656 5 84	7569 2 87		

จากตาราง 5 จะเห็นว่าค่า $H = 0.0175$ ซึ่งได้จากการ เปรียบเทียบความแตกต่าง
ของอันค้ำความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตของนิตชายและนิตหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2
ที่ตั้งไว้ว่า " นิตชายและนิตหญิงมีความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตแตกต่างกัน " นั่นคือ
อันค้ำความตองการ เขารวมกิจกรรมนิตของนิตชายและนิตหญิง ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลความตองการ เขารวมกิจกรรมนิต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 6 และ 7

ตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ประเภทกิจกรรม	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ	
	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)
วิชาการ	3.3333	3*	3.3106	3*
ศิลปะและดนตรี	2.9609	4*	3.1481	4*
การพูดและการพิมพ์	2.6220	8	2.7222	6
เสริมวิชาชีพ	2.8992	5*	2.9448	5*
งานอดิเรก	2.6797	7	2.5706	9
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.5426	9	2.6098	8
กีฬาและสุขภาพ	3.5814	1	3.4969	2
ทางสังคม	2.6977	6	2.6605	7
สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์	3.5093	2	3.5370	1

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 6 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ซึ่งเมื่อแปลงเป็นอันดับแล้วอยู่ในอันดับที่เท่ากัน 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมศิลปะและดนตรี กิจกรรมเสริมวิชาชีพ นอกนั้นแตกต่างกัน กิจกรรมที่นิสิตทั้ง 2 กลุ่มเลือกตรงข้ามกันมี 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพกับกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ คือ กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูงเลือกเป็นอันดับ 1 และ 2 ส่วนกลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำเลือกเป็นอันดับ 2 และ 1 ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมที่กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูงเลือกเป็นอันดับสุดท้าย คือ ศาสนาและวัฒนธรรม ส่วนกลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำเลือกเป็นอันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมงานอดิเรก

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบอันับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ประเภทกิจกรรม	อันดับของความต้องการเข้าร่วมของ		df	H
	กลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ		
วิชาการ	5	6	1	0.0019
ศิลปและดนตรี	7	8		
การพูดและการพิมพ์	11	15		
เสริมวิชาชีพ	9	10		
งานอดิเรก	17	13		
ศาสนาและวัฒนธรรม	16	18		
กีฬาและสุขภาพ	4	1		
ทางสังคม	14	12		
สังคมสงเคราะห์และ		73.6		
บำเพ็ญประโยชน์	2	3		

จากตาราง 7 จะเห็นว่าค่า $H = 0.0019$ ซึ่งได้จากการเปรียบเทียบอันับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ต่ำ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า " นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน " นั่นคือ อันับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและผลสัมฤทธิ์ต่ำไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 8 และ 9

ตาราง 8 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิทัศน์ของนิสิตกลุ่ม
วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ประเภทกิจกรรม	กลุ่มวิทยาศาสตร์		กลุ่มสังคมศาสตร์		กลุ่มมนุษยศาสตร์	
	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)
วิชาการ	3.3789	3	3.4384	2	3.1467	3
ศิลปและดนตรี	2.9158	5	3.0882	4.5 *	3.2297	4
การพูดและการพิมพ์	2.5579	9	2.6912	7	2.6486	8
เสริมวิชาชีพ	3.0526	4	3.0882	4.5 *	2.6757	6.5 *
งานอดิเรก	2.7053	6	2.6765	8	2.5540	9
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.5684	8	2.5588	9	2.6757	6.5 *
กีฬาและสุขภาพ	3.7158	1	3.5441	1	3.3378	2
ทางสังคม	2.6526	7	2.7647	6	2.9459	5
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	3.4842	2	3.1912	3	3.5135	1

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 8 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มวิทยาศาสตร์เลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 1 กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับ 2 และกิจกรรมการพูดและการพิมพ์เป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มสังคมศาสตร์เลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 1 กิจกรรมทางวิชาการเป็นอันดับ 2 และกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มมนุษยศาสตร์เลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับ 1 กิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 2 และกิจกรรมงานอดิเรกเป็นอันดับสุดท้าย กิจกรรมที่นิสิตเลือกเป็นอันดับที่เท่ากันทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีเลย แต่มีกิจกรรมที่นิสิตเลือกเป็นอันดับที่เท่ากันอยู่ 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมทางวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์เลือกเป็นอันดับ 3 เหมือนกัน และกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์เลือกเป็นอันดับแรกเหมือนกัน นอกจากนี้ ภายในกลุ่มเดียวกันมีกิจกรรมที่นิสิตเลือก

เป็นอันดับเท่ากัน คือ กิจกรรมศิลปและดนตรี และกิจกรรมเสริมวิชาชีพ นิสิตกลุ่มสังคมศาสตร์ เลือกเป็นอันดับ 4.5 เท่ากัน และกิจกรรมเสริมวิชาชีพและกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม นิสิตกลุ่มมนุษยศาสตร์ เลือกเป็นอันดับ 6.5 เท่ากัน

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิต กลุ่ม วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์

ประเภทกิจกรรม	อันดับความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของ			df	H
	กลุ่มวิทยาศาสตร์	กลุ่มสังคมศาสตร์	กลุ่มมนุษยศาสตร์		
วิชาการ	6	5	10	2	0.2365
ศิลปและดนตรี	15	11.5 *	8		
การพูดและการพิมพ์	26	18	23		
เสริมวิชาชีพ	13	11.5 *	20.5 *		
งานอดิเรก	17	19	27		
ศาสนาและวัฒนธรรม	24	25	20.5 *		
กีฬาและสุขภาพ	1	2	7		
ทางสังคม	22	16	14		
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	4	9	3		

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 9 จะเห็นว่าค่า $H = 0.2365$ ซึ่งได้จากการเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของกลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้ว่า " นิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกัน " นั่นคือ อันดับของความตองการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิต กลุ่มวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจำแนกตามอายุของนิสิต
ปรากฏผลการวิเคราะห์ทั้งแสดงในตาราง 10 และ 11

ตาราง 10 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่มีอายุ
ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป กับนิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี

ประเภทของกิจกรรม	กลุ่มอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป		กลุ่มอายุต่ำกว่า 21 ปี	
	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)
วิชาการ	3.3267	3*	3.3235	3*
ศิลปและดนตรี	3.1818	4*	3.0883	4*
การพูดและการพิมพ์	2.7255	6	2.5662	8
เสริมวิชาชีพ	3.0198	5	2.8897	6
งานอดิเรก	2.7129	7	2.4706	9
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.5545	9	2.6296	7
กีฬาและสุขภาพ	3.3663	2	3.5328	1
ทางสังคม	2.5882	8	2.9044	5
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	3.4654	1	3.4963	2

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่มีอายุตั้งแต่
21 ปี ขึ้นไป และนิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี กลุ่มแรกเลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และ
บำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก กิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 2 ส่วนกลุ่มหลังเลือกตรงกันข้าม
คือ เลือก กิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก และกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญ
ประโยชน์เป็นอันดับ 2 มีกิจกรรมที่ทั้ง 2 กลุ่มเลือกเข้าร่วมเป็นอันดับที่เท่ากัน คือ กิจกรรม
วิชาการ ซึ่งเลือกเป็นอันดับ 3 และกิจกรรมศิลปและดนตรีซึ่งเป็นอันดับ 4

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิต กลุ่มอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปกับกลุ่มอายุต่ำกว่า 21 ปี

ประเภทกิจกรรม	อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของ		df	H
	กลุ่มอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	กลุ่มอายุต่ำกว่า 21 ปี		
วิชาการ	5	6	1	0.0019
ศิลปและดนตรี	7	8		
การพูดและการพิมพ์	12	16		
เสริมวิชาชีพ	9	11		
งานอภิเษก	17	14		
ศาสนาและวัฒนธรรม	13	18		
กีฬาและสุขภาพ	4	1		
ทางสังคม	15	10		
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	3	2		

จากตาราง 11 จะเห็นว่าค่า $H = 0.0019$ ซึ่งได้จากการเปรียบเทียบอันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิตกลุ่มอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป กับกลุ่มอายุต่ำกว่า 21 ปี ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ว่า " นิตที่มีอายุต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน " นั่นคือ อันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิตอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป กับ นิตอายุต่ำกว่า 21 ปี ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิต จำแนกตามภูมิฐานะของนิต
ปรากฏผลการวิเคราะห์ทั้งแสดงในตาราง 12 และ 13

ตาราง 12 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มี
ภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร

ประเภทกิจกรรม	ภาคเหนือ		ภาคใต้		ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคกลาง		กรุงเทพ มหานคร	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
วิชาการ	3.2608	3	3.6014	2	3.3125	4	3.1642	3.5	3.2474	3
ศิลปและดนตรี	2.8696	6	2.9860	5	3.5000	3	3.0149	5	3.1837	4
การพูดและการพิมพ์	2.6087	9	2.6666	8	2.3750	8	2.8209	6	2.6224	7
เสริมวิชาชีพ	3.1304	4	3.0357	4	3.0625	5	3.1642	3.5	2.8980	6
งานอดิเรก	2.6522	8	2.7931	7	2.6250	6	2.4776	8	2.6030	8
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.9565	5	2.8571	6	2.5625	7	2.6269	7	2.5306	9
กีฬาและสุขภาพ	3.3913	2	3.2857	3	3.6875	1.5	3.6269	1	3.5408	1
ทางสังคม	2.8627	7	2.0357	9	2.3125	9	2.3433	9	2.9404	5
สังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	3.5217	1	3.7857	1	3.6875	1.5	3.4776	2	3.4694	2

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ปรากฏว่ากลุ่มภาคเหนือเลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมการพูดและการพิมพ์เป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มภาคใต้เลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมทางสังคมเป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรกเท่ากัน และเลือกกิจกรรมทางสังคมเป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มภาคกลางเลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมทางสังคมเป็นอันดับสุดท้าย และกลุ่มกรุงเทพมหานครเลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อเปรียบเทียบทุกกลุ่มแล้ว ไม่มีกิจกรรมใดที่นิสิตเลือกเป็นอันดับที่เท่ากันเลย แต่มีบางกลุ่มที่เลือกเหมือนกัน 3 กลุ่ม คือ กิจกรรมงานอดิเรก กิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ สำหรับที่เลือกเหมือนกัน 2 กลุ่ม มีเกือบทุกกิจกรรม

ตาราง 13 การเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร

ประเภทกิจกรรม	อันดับของความตองการ เข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิต					d.f	H
	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	กรุงเทพมหานคร		
วิชาการ	14	5	12	17.5 *	15	4	0.1353
ศิลปและดนตรี	27	25	8	23	16		
การพูดและการพิมพ์	37	32	42	30	36		
เสริมวิชาชีพ	19	22	20	17.5 *	26		
งานอดิเรก	33	31	35	41	38		
ศาสนาและวัฒนธรรม	24	28	39	34	40		
กีฬาและสุขภาพ	11	13	2.5 *	4	6		
ทางสังคม	29	45	44	43	21		
สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์	7	1	2.5 *	9	10		

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 13 จะเห็นว่าค่า $H = 0.1353$ ที่ได้จากการเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า " นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตต่างกัน " นั่นคืออันดับของความตองการ เข้าร่วมกิจกรรมนิตของนิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 ผลความตองการ เข้าร่วมกิจกรรมนิต จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 14 และ 15

ตาราง 14 แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตกลุ่มที่มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเนื่องขึ้นไป กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเนื่อง และกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเนื่อง

ประเภทกิจกรรม	รายได้ของครอบครัวของแต่ละกลุ่ม					
	มากกว่า 6,000 บาทต่อเนื่อง		ตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเนื่อง		ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเนื่อง	
	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)	$\bar{X}$	อันดับ (R)
วิชาการ	3.4457	3*	3.3143	3*	3.2347	3*
ศิลป์และดนตรี	3.0869	4*	3.1143	4*	3.2041	4*
การพูดและการพิมพ์	2.7634	7	2.5809	7	2.7551	6
เสริมวิชาชีพ	3.0435	5*	3.0761	5*	2.8061	5*
งานอดิเรก	2.7708	6	2.4571	9	2.7245	7.5*
ศาสนาและวัฒนธรรม	2.6956	8	2.5143	8	2.5918	9
กีฬาและสุขภาพ	3.4782	2	3.5134	2	3.6326	1
ทางสังคม	2.3913	9	2.7981	6	2.7245	7.5*
สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์	3.4835	1	3.6286	1	3.3979	2

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่างกัน ปรากฏว่ากลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเนื่อง เลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมทางสังคมเป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเนื่อง เลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก และเลือกกิจกรรมงานอดิเรกเป็นอันดับสุดท้าย กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเนื่อง เลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก และเลือก

กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย สำหรับกิจกรรมที่มีการเลือกเป็นอันดับที่เท่ากันมี 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมศิลปะและดนตรี และกิจกรรมเสริมวิชาชีพ ถูกเลือกเป็นอันดับที่ 3, 4 และ 5 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่ถูกเลือกเป็นอันดับที่เท่ากันในกลุ่มเดียวกันคือ กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก และกิจกรรมทางสังคม ซึ่งกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาท ต่อเดือนเลือกเป็นอันดับที่ 7.5 เท่ากัน นอกนั้นทุกกิจกรรมมีอันดับที่ใกล้เคียงกัน

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิเทศของกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเดือน กลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน

ประเภทกิจกรรม	อันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มรายได้			df	H
	มากกว่า 6,000 บาทต่อเดือน	ตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน	ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน		
วิชาการ	6	8	9	2	0.0106
ศิลปะและดนตรี	12	11	10		
การพูดและการพิมพ์	18	24	19		
เสริมวิชาชีพ	14	13	15		
งานอดิเรก	17	26	20.5*		
ศาสนาและวัฒนธรรม	22	25	23		
กีฬาและสุขภาพ	5	3	1		
ทางสังคม	27	16	20.5*		
สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์	4	2	7		

* กิจกรรมที่มีอันดับเท่ากัน

จากการวาง 15 ผลการเปรียบเทียบอันกับความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสัยของกลุ่มที่มีรายได้อันต่างกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า " นิสัยที่มีรายได้อันต่างกันมีความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสัยต่างกัน " นั่นคืออันอันของความต้องการ เขารวมกิจกรรมนิสัยของนิสัยที่มีรายได้อันต่างกันไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าสอดคล้องกับความต้องการเข้าร่วมของนิสิตหรือไม่ และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตโดยแยกตาม เพศ อายุ ภูมิฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา และรายได้ของครอบครัว

- กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2520 จำนวน 720 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 280 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 240 คน และมนุษยศาสตร์ จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง การสร้างแบบสอบถามใช้วิธีการแบบคิว-ซอร์ท (Q - Sort) แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.8834 (ดูภาคผนวก ก.)

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนิสิต

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของอันดับการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต
2. เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต และเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของแต่ละตัวแปรอิสระ โดยวิธี

H-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1 การจัดกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมศิลปและดนตรี และกิจกรรมเสริมวิชาชีพ มีการจัดเป็นอันดับสุดท้าย

1.2 ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต นิสิตเลือกกิจกรรมสังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และเลือกกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย

1.3 อันดับของการจัดกิจกรรมนิสิตของทางมหาวิทยาลัยและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตสอดคล้องกัน เชื่อมั่นได้ร้อยละ 95

2. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามตัวแปรเพศ

2.1 นิสิตชายมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมทางวิชาการ และอันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

2.2 นิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และเลือกกิจกรรมงานอดิเรกเป็นอันดับสุดท้าย

2.3 อันดับของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตชายและนิสิตหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

3.2 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมงานอดิเรก

3.3 อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามตัวแปรกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา

4.1 นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมการพูดและการพิมพ์

4.2 นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมทางวิชาการ และกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมเป็นอันดับสุดท้าย

4.3 นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมงานอดิเรก

4.4 อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตกลุ่มสาขาวิชาศาสตร์สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามตัวแปรอายุ

5.1 นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

5.2 นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมงานอดิเรก

5.3 อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป และนิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามตัวแปรภูมิภาค

6.1 นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมการผูกและการพิมพ์

6.2 นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมทางวิชาการ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมทางสังคม

6.3 นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรกเท่ากัน อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมทางสังคม

6.4 นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมทางสังคม

6.5 นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

6.6 อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามตัวแปรรายได้ของครอบครัว

7.1 นิสิตที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีความต้องการ

เข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมทางสังคม

7.2 นิสิตที่มีรายได้ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมงานอดิเรก

7.3 นิสิตที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ อันดับสุดท้าย คือ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

7.4 อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิสิตของนิสิตที่มีรายได้ครอบครัวมากกว่า 6,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป นิสิตที่มีรายได้ครอบครัวตั้งแต่ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน และนิสิตที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 การจัดกิจกรรมนิตินิสิตของมหาวิทยาลัยและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดกิจกรรมนิตินิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมนิตินิสิตแต่ละประเภทมากน้อยแตกต่างกันตามความคิดเห็นของนิสิต ปรากฏว่า กิจกรรมกีฬาและสุขภาพมีการจัดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กิจกรรมศิลปและดนตรี อันดับสามได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ ส่วนความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละประเภทของนิสิตปรากฏว่า นิสิตต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์มากที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อันดับสามได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ เป็นที่น่าสังเกตว่ากิจกรรมที่มีการจัดมากที่สุด คือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ แต่กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่มีการจัดมากที่สุดในกับความต้องการที่มากที่สุดของนิสิตไม่สอดคล้องกัน คือ กิจกรรมที่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมมากที่สุดมีการจัดเป็นอันดับ 5 ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าตั้งแต่มีการจัดตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา นิสิตส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะ

เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติมากขึ้น จึงทำให้กิจกรรมนิสิตออกมาในรูปของกิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ เช่น กิจกรรมของชมรมกายอาสาสมัคร ชมรมสังคมสงเคราะห์ ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ปรากฏว่า การเข้าร่วมกิจกรรมลักษณะนี้ของนิสิตส่วนใหญ่เป็นที่ยอมรับของสังคมและประสบผลสำเร็จพอสมควร จึงทำให้นิสิตนิยมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้มากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึง พ.ศ. 2519 ได้มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทางรัฐบาลได้สั่งระงับการจัดกิจกรรมนิสิตในลักษณะนี้เสีย แต่ว่าตามหลักการจัดการอุดมศึกษาและโดยธรรมชาติของนิสิต การจัดกิจกรรมนิสิตเป็นส่วนสำคัญที่จะขาดไม่ได้ เพราะฉะนั้น ทางออกของการจัดกิจกรรมนิสิตของทางมหาวิทยาลัยก็คือ ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมศิลปะและดนตรี เพื่อทดแทนกิจกรรมที่ถูกสั่งระงับไป แต่ก็เป็นที่น่าสงสัยอย่างยิ่งว่าจะเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกจุดหรือไม่ เพราะจากผลการวิจัยครั้งนี้กิจกรรมที่มีการส่งเสริมให้จัดนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการเข้าร่วมในอันดับสูงของนิสิต

กิจกรรมที่มีการจัดและความต้องการเข้าร่วมของนิสิตที่มีอันดับเท่ากันมี 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมทางวิชาการมีการจัดเป็นอันดับ 3 และความต้องการเข้าร่วมของนิสิตก็เป็นอันดับ 3 เช่นกัน ซึ่งเป็นอันดับที่ค่อนข้างสูง หมายถึง มีการจัดมากพอสมควร และเหมาะสมกับความต้องการของนิสิตด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าสังคมของมหาวิทยาลัยเป็นสังคมทางวิชาการ กิจกรรมทางวิชาการจึงเป็นกิจกรรมที่จำเป็นและสำคัญมาก จึงเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความต้องการของนิสิต กิจกรรมอีกประเภทหนึ่งที่ความต้องการเข้าร่วมของนิสิตและการจัดของทางมหาวิทยาลัยมีอันดับที่เท่ากัน คือ กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก แต่เป็นอันดับที่ค่อนข้างต่ำ คือ อันดับที่ 8 หมายความว่ามีการจัดกิจกรรมประเภทนี้น้อยมาก และนิสิตมีความต้องการเข้าร่วมน้อยด้วย ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่าค่านิยมต่องานอดิเรกของนิสิตโดยทั่วไปมีน้อยและไม่นิยมทำงานอดิเรกหรืออาจจะเห็นว่าการทำงานอดิเรกเป็นงานของเด็กและคนแก่ก็ได้

สำหรับกิจกรรมที่มีการจัดน้อยที่สุด คือ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ แต่นิสิตกลับมีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับที่ 5 ซึ่งแตกต่างกันมากพอสมควร แสดงว่า ทางมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่มีส่วนในการจัดกิจกรรมให้ความสำคัญแก่กิจกรรมนี้น้อยมาก คงจะเป็นเพราะคิดว่านิสิตได้ศึกษาวิชาชีพตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมากอยู่แล้วก็ได้ แต่ในทางตรงกันข้าม นิสิตที่

ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมวิชาชีพมากขึ้นจะเป็นเพราะว่านิสิตไม่มีความมั่นใจต่อวิชาชีพที่ตนเองได้ศึกษามาแล้วในชั้นเรียนที่เป็นภาคทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมวิชาชีพ เพราะการจัดเป็นกิจกรรมนิตินั้นมักจะ เป็นแบบปฏิบัติการมากกว่าทฤษฎี เพื่อสร้างความมั่นใจและทักษะในการออกไปประกอบอาชีพในอนาคตของนิสิต

จากที่ได้อภิปรายมานั้น ถึงแม้ว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินและการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยจะมีความแตกต่างกันก็เป็นเพียงบางกิจกรรมเท่านั้นที่เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน แต่เมื่อเปรียบเทียบโดยส่วนรวมแล้วปรากฏว่าสอดคล้องกัน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินตามตัวแปร เพศ อายุ ภูมิฐานะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาและรายได้ของครอบครัวของนิสิต ผลปรากฏว่าอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเกือบทุกกลุ่มตัวแปรจะคล้าย ๆ กัน กิจกรรมที่นิสิตส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมพอจะแยกได้เป็นสามกลุ่มตามลำดับมากน้อยดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกิจกรรมประเภทที่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมสูง ได้แก่ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางวิชาการ เช่น นิสิตชายต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 1 กิจกรรมทางวิชาการเป็นอันดับ 2 กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับ 3 ส่วนนิสิตหญิงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์เป็นอันดับ 1 กิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับ 2 และกิจกรรมทางวิชาการเป็นอันดับ 3 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ก็จะมีลักษณะคล้าย ๆ กันนี้ เพียงแต่ว่าอาจจะสลับกันภายในอันดับ 1 หรือ 2 หรือ 3 เท่านั้น

กลุ่มที่ 2 เป็นกิจกรรมที่นิสิตส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมศิลปะและดนตรี กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมเสริมวิชาชีพ คือ นิสิตส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับ 4 หรือ 5 หรือ 6

กลุ่มที่ 3 เป็นกิจกรรมที่นิสิตเกือบทุกตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับที่ต่ำ ได้แก่ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม และกิจกรรมงานอดิเรก คือ นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับที่ 7 หรือ 8 หรือ 9 เป็นส่วนมาก

จะเห็นได้ว่าเกือบทุกกลุ่มตัวแปรมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ผลการวิเคราะห์อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต โดยแยกตามตัวแปรต่าง ๆ แล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อายุ กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิลำเนา และรายได้ของครอบครัว เพราะฉะนั้น สิ่งที่จะเป็นตัวกำหนดความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตน่าจะเป็นตัวแปรอื่นนอกเหนือจากตัวแปรที่กำหนดขึ้น เช่น ลักษณะการจัดกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย เป็นต้น หมายถึงว่าการจัดกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยจัดไม่กว้างขวางพอ คือ จัดกิจกรรมเพียงไม่กี่ประเภททำให้มีบางกิจกรรมที่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมแต่ทางมหาวิทยาลัยไม่ได้จัดขึ้นหรือสนับสนุนให้จัด จึงทำให้นิสิตส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมเพียงไม่กี่อย่างเท่านั้น ทำให้แนวโน้มของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจำกัดอยู่กับกิจกรรมที่มีการจัดอยู่บ่อย ๆ เท่านั้น ถึงแม้บางครั้งนิสิตจะไม่มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นก็ตาม

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมนิสิต

1. จากการวิจัยค้นพบว่าการจัดกิจกรรมนิสิตบางประเภทยังไม่สอดคล้องกับความต้องการเข้าร่วมของนิสิตเท่าที่ควร คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมมากที่สุด แต่กลับมีการจัดเป็นอันดับปานกลาง และกิจกรรมเสริมวิชาชีพนิสิตมีความต้องการเข้าร่วมปานกลางแต่มีการจัดเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมนิสิตและความต้องการเข้าร่วมของนิสิตมีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น ทางมหาวิทยาลัยควรจะได้ให้นิสิตมีส่วนร่วมในการวางโครงการการจัดกิจกรรมนิสิตด้วย ว่าในปีหนึ่ง ๆ จะมีการจัดกิจกรรมประเภทใดมาอย่างน้อยเพียงไร ซึ่งจะช่วยให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตมากยิ่งขึ้น

2. จากการวิจัยค้นพบว่าตัวแปร เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และรายได้ของครอบครัว ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างต่อความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตโดยรวม ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยควรจะคำนึงถึงความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตโดยรวมเป็นสำคัญ

3. จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม 3 ประเภท คือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางวิชาการ อยู่ในระดับสูง แสดงว่า นิสิตให้ความสำคัญแก่กิจกรรมทั้ง 3 ประเภทนี้มาก ดังนั้น เพื่อให้ นิสิตได้รับประโยชน์จากกิจกรรมเหล่านี้มากยิ่งขึ้น นอกจากมหาวิทยาลัยจะจัดให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตแล้ว มหาวิทยาลัยควรจะปรับปรุงกิจกรรมเหล่านี้ให้มีคุณภาพมากขึ้นด้วย คือ ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งจะต้องมีหลักการและจุดมุ่งหมายให้เด่นชัดและเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วย และในการดำเนินการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ผู้ที่มีส่วนในการจัดใดแก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ฝ่ายกิจกรรมนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิต ผู้ประสานงานในการจัดกิจกรรมจะต้องควบคุมการดำเนินงานให้อยู่ในขอบเขตของหลักการ และจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ต่อไปควรเพิ่มตัวแปรอื่นที่น่าจะเป็นตัวกำหนดความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต คือ กลุ่มเพื่อน ค่านิยมทางสังคม การอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัย และจำนวนเงินที่นิสิตใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. กลุ่มตัวอย่างควรจะกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยมีกลุ่มตัวอย่างจากหลาย ๆ มหาวิทยาลัย แล้วเปรียบเทียบกัน คือ มหาวิทยาลัยในส่วนกลางกับมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค หรือทุกมหาวิทยาลัยก็จะทำให้ได้ความต้องการของนิสิตทั้งประเทศซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดกิจกรรมนิสิตระดับประเทศได้
3. ควรศึกษากิจกรรมที่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมมากหรือกิจกรรมที่นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมน้อย ว่าเพราะเหตุใดกิจกรรมนั้น ๆ ทำให้นิสิตมีความต้องการเข้าร่วมมากหรือน้อย และนิสิตมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ อย่างไร
4. ควรจะมีการศึกษาถึงรูปแบบ ลักษณะ และวิธีการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทว่า มีผลต่อความต้องการเข้าร่วมของนิสิตหรือไม่ ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการจัดและปรับปรุงกิจกรรมนิสิตแต่ละประเภทให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา พุฒ การเปลี่ยนทัศนคติของนิสิตชั้นปีที่หนึ่ง คณะครุศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตอกิจกรรมนิสิต ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 125 หน้า.
- จรัส โพธิศิริ การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคใต้ ปรินิพนธ์ครุศาสตร-
 มหบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 353 หน้า.
- จารึก อะยะวงศ์ การสำรวจเกี่ยวกับปัญหาโลมสนิสิ ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2506, 58 หน้า.
- จิตรา พงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรม
เสริมหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
 มหาวิทยาลัย 2517, 87 หน้า.
- จุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย ฝ่ายกิจการนิสิต หลักปฏิบัติงานกิจการนิสิต 2520, หน้า 1.
- จำเนียร มหาผล การใช้เวลาว่างของนิสิตมหาวิทยาลัย ปรินิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502, 62 หน้า.
- ชนู แสงศักดิ์ "ข้อคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร" วิทยจารย์ 10 : 3 - 8
 ธันวาคม 2513.
- ไพศาล หวังพานิช ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิต
ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2520 ปรินิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 116 หน้า.
- ปัญญา สาร ลักษณะของผู้แทนคณะที่ติในทัศนะของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2504
 แผนกวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 32 หน้า.
- รอง ศยามานนท์ และคณะ ประวัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2459 - 2509 โรงพิมพ์
 ครูสภา 2509, หน้า 2.
- ลัดดา กิติวิภาต การเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปรินิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 146 หน้า.
- วิจิตร ศรีสอาน หลักการอุดมศึกษา สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, 87 หน้า.

ลีปนันท เกตุทัต "บทบาทของมหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาประเทศ" คัมภีร์มหาวิทยาลัย
หนังสือปฐมนิเทศนิสิตใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์ครั้งที่ 2 2519,
128 หน้า.

สุทธิศักดิ์ ทหารวานิช ทัศนคติและความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ที่มีต่อคณะกรรมการ
สโมสรมนิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2509 ปริญญานิพนธ์
ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 77 หน้า.

อนันต์ ภูมิวรรณ การจัดกิจกรรมนิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปริญญานิพนธ์ครุศาสตร์-
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 108 หน้า.

อุทิศ ชัมพานนท์ การสำรวจทัศนคติของนิสิตใหม่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีต่อกิจกรรมนิต ปีการศึกษา 2509 ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 64 หน้า.

/ Bartos, Robert Bryan, "A Study of Field Participation and Classroom Experiences and Their Effects upon the Perceptions of Prespective Teachers," Dissertation Abstracts, 33 : 3249 - A, January 1973.

/ Dement, A.L., "The College Woman as a Science Major," Journal of Higher Education, 33 : 484 - 490, 1962.

Donald, Elmer, "A Comparative Study of the Opinions of Students, Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Elements of Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community College," Dissertation Abstracts, 35 : 1882 - A, October 1974.

Finley, Thomas M., "The Scope and Effectiveness of the Student Personnel Services of the Junior College of Pennsylvania," Dissertation Abstracts, 19 : 1269, 1968.

Garrett, Henry E. and Woodworth, R.S., Statistics in Psychology and Education, Longmans Grun and Co. Ltd., London, 1958, pp. 372 - 373.

Harrold, Roger Davis, "The Control of Student Extra-Curricular Life in American Higher Education," Dissertation Abstracts, 27 : 2782 - A, February 1967.

Jacobson, Smith M., "Student Activities," Teaching in Higher Education, Rand McNally College Publishing Company, Chicago, 1963, p. 272.

- Kalish, S.A., and Bertes, G.J., "A Survey of Student Attitudes toward Campus Activities at the University of Hawaii," The Personal and Guidance Journal, 39 : 292 - 293, 1966.
- / Raskens, Ronald W., "Relationship between Leadership Participation in College and after College," The Personal and Guidance Journal, 34 : 110 - 114, 1960.
- Scidel, Harvy Edward, "Attitudes, Goals, Achievement, and Educational Needs of Adolescents from Appalachian Communities," Journal of Educational Research, 63 : 424 - 426, 1970.
- Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1956, 312 pp.
- ./ Skillman, John Harold, "A Study of Relationship between Participation in Various Types of Extra-Classroom Activities and Academic Performance in Three Private Japanese Secondary School," Dissertation Abstracts, 19 : 1958, 1959.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

กิจกรรม	R_1	R_2	D	D^2	ρ
กิจกรรมทางวิชาการ	4	5	- 1	1	0.8834
กิจกรรมศิลปะและดนตรี	2	3	- 1	1	
กิจกรรมการพูดและการพิมพ์	5	6	- 1	1	
กิจกรรมเสริมวิชาชีพ	7	9	- 2	4	
กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก	9	8	1	1	
กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม	6	4	2	4	
กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ	1	1	-	-	
กิจกรรมทางสังคม	3	2	1	1	
กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และ บำเพ็ญประโยชน์	8	7	1	1	

R_1 = อันดับของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกิจกรรมครั้งที่ 1

R_2 = อันดับของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกิจกรรมครั้งที่ 2

D = ความแตกต่างระหว่างอันดับของแต่ละกิจกรรม

ρ = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ให้นิสิตเติมค่าลงในช่องว่างและขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนิสิต

นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะ

อายุของนิสิต ปี เดือน เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

ผลการเรียนครั้งสุดท้ายของนิสิตได้เกรดเฉลี่ย หรือ คะแนนร้อยละ

ภูมิลำเนาเดิมของนิสิตอยู่ที่จังหวัด

รายได้ของครอบครัวจากบิการการรวมกันหรือผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนิสิต

☐ ประมาณต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือนลงมา

☐ ประมาณ 3,000 บาท ถึง 6,000 บาทต่อเดือน

☐ ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ให้นิสิตอ่านรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมต่อไปนี้ แล้วตอบแบบสอบถามต่อไปนี้

1. กิจกรรมวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ และเปิดโอกาสให้นิสิตได้ค้นคว้าความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น กิจกรรมของชมรมวิชาการของคณะ นิทรรศการทางวิชาการ

2. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการที่นิสิตจะทำได้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ เช่น กิจกรรมของชมรมค้ายอาสาสมัคร ชมรมบริการโลหิตและสังคมสงเคราะห์ ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. กิจกรรมทางสังคม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน มารยาททางสังคม รู้จักหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อกัน และรู้จักให้ความร่วมมือ เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ งานราตรีสโมสร งานบอกล การทัศนศึกษาท่องเที่ยว งานรับน้องใหม่

4. กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในแง่ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ อันเป็นระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สังคมมนุษย์ยอมรับนับถือ เช่น กิจกรรมของชมรมศาสนศึกษา ชมรมวัฒนธรรม การจัดงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนา

5. กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้านการเสริมสร้างอุปนิสัยที่เหมาะสม ความเป็นผู้มีวินัย การมีน้ำใจนักกีฬา ความเป็นผู้มีสุขภาพและจิตใจสมบูรณ์ เช่น กิจกรรมของชมรมฟุตบอล ชมรมเทนนิส ชมรมกีฬาทางน้ำ การแข่งขันกีฬาระหว่างคณะ

6. กิจกรรมศิลปะและดนตรี หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้านศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น กิจกรรมของชมรมดนตรีไทย ดนตรีสากล ชมรมศิลป์ ชมรมการละคร

7. กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนิสิตที่จะแสดงออกทางความคิด รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ การฝึกเขียนฝึกพูด เช่น กิจกรรมของชมรมปาฐกถาและโต้วาที การออกหนังสือพิมพ์ วารสาร การเขียนบทความ การอภิปราย

8. กิจกรรมเสริมวิชาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนิสิตที่ต้องการหาประสบการณ์ในวิชาชีพของตนเอง เช่น กิจกรรมของชมรมนักประดิษฐ์และออกแบบ ชมรมรัฐศึกษา ชมรมอิเล็กทรอนิกส์

9. กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์หรือหาความเพลิดเพลิน เช่น กิจกรรมของชมรมสันทนาการ ชมรมกลวโยไม้ ชมรมผู้สะสมของเก่า การจัดฉายภาพยนตร์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ให้นิสิตเลือกกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังต่อไปนี้

1. ให้นิสิตเลือกกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมมากที่สุด 1 กิจกรรม แล้วเขียนตัวอักษรหน้ากิจกรรมนั้นลงในช่อง มากที่สุด

2. ให้นิสิตเลือกกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมมาก 2 กิจกรรม แล้วเขียนตัวอักษรหน้ากิจกรรมทั้งสองนั้นลงในช่อง มาก ของละ 1 กิจกรรม

3. ให้นิสิตเลือกกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม ปานกลาง 3 กิจกรรม แล้วเขียนตัวอักษรลงในช่อง ☐ ปานกลาง ของละ 1 กิจกรรม

4. ให้นิสิตเลือกกิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม น้อย 2 กิจกรรม แล้วเขียนตัวอักษรหน้ากิจกรรมนั้นลงในช่อง ☐ น้อย ของละ 1 กิจกรรม

5. ให้นิสิตเขียนตัวอักษรหน้ากิจกรรมที่ เหลือเพียง 1 กิจกรรม ลงในช่อง ☐ น้อยที่สุด

รายชื่อกิจกรรมที่ให้นิสิตเลือก

ก. กิจกรรมทางวิชาการ

ข. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์

ค. กิจกรรมทางสังคม

ง. กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

จ. กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

ฉ. กิจกรรมศิลปะและดนตรี

ช. กิจกรรมการพูดและการพิมพ์

ญ. กิจกรรมเสริมวิชาชีพ

ฎ. กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

แบบสอบถามที่ให้นิสิตตอบ

1. กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม มากที่สุด

1 กิจกรรม คือ ☐

2. กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม มาก

2 กิจกรรม คือ ☐ ☐

3. กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม ปานกลาง

3 กิจกรรม คือ ☐ ☐ ☐

4. กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม น้อย

2 กิจกรรม คือ ☐ ☐

5. กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วม น้อยที่สุด

1 กิจกรรม คือ ☐

ส่วนที่ 3 ให้นักีตบอกว่าในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมประเภทใด มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้วิธีการเช่นเดียวกับส่วนที่ 2 ที่นักีตได้ทำมาแล้ว

รายชื่อกิจกรรมที่ให้นักีตบอ

ก. กิจกรรมทางวิชาการ	ข. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์
ค. กิจกรรมทางสังคม	ง. กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม
จ. กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ	ฉ. กิจกรรมศิลปะและดนตรี
ช. กิจกรรมการพูดและการพิมพ์	ญ. กิจกรรมเสริมวิชาชีพ
ฎ. กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก	

แบบสอบถามที่ให้นักีตตอบ

1. กิจกรรมที่มีการจัด <u>มากที่สุด</u>	1 กิจกรรม คือ ____		
2. กิจกรรมที่มีการจัด <u>มาก</u>	2 กิจกรรม คือ ____	____	
3. กิจกรรมที่มีการจัด <u>ปานกลาง</u>	3 กิจกรรม คือ ____	____	____
4. กิจกรรมที่มีการจัด <u>น้อย</u>	2 กิจกรรม คือ ____	____	
5. กิจกรรมที่มีการจัด <u>น้อยที่สุด</u>	1 กิจกรรม คือ ____		

(ส่วนเนา)

ที่ พม.1001(7)/11

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ 9 เดือน มกราคม พ.ศ. 2521

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นาย ชีระ นทีวุฒิกุล เป็นนิสิตระดับ
ปริญญาโท วิชาเอก การอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นิสิตผู้นี้ ต้องการมาติดต่อเพื่อ ขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า
เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความกบงการ เขารวมกิจกรรมนิสิตของนิสิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ.ดร.วิจิตร สิ้นสิริ ประธาน

อาจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตอบแบบสอบถาม
ที่แนบมา

บัณฑิตวิทยาลัย จะรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์
ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ กานดา ณ ถลาง)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.3912583 ต่อ 26